Lietas arhīva Nr. AA43-0339-25/8
ECLI:LV:ADAT:2025:0311.A420230123.7.S

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA
SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā
Rīgā, 2025.gada 11.martā

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese referente Irina Kaļiņina, tiesnese Santa Liniņa un tiesnese Roze Paegle

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. B/ pieteikuma par Iekšlietu ministrijas 2023.gada 18.septembra lēmuma Nr.1-31/2225 atcelšanu, sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2024.gada 21.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts policijas priekšnieka /datums/pavēli Nr./numurs/ (turpmāk – pavēle) pieteicējs /pers. B/ dienesta interesēs, lai nodrošinātu efektīvu dienesta pienākumu izpildi, uz noteiktu laiku no /datums/līdz /datums/tika pārcelts Valsts policijas /amats/ amatā, nosakot 12.2.1.amata saimi, /līmenis/ līmeni un 8.mēnešalgu grupu, saglabājot iepriekš noteikto mēnešalgu 2163 *euro*, vienlaikus atbrīvojot pieteicēju no Valsts policijas /amats/ amata.

Administratīvais process iestādē noslēdzās ar Iekšlietu ministrijas (turpmāk – ministrija) 2023.gada 18.septembra lēmumu Nr.1-31/2225 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums), ar kuru, nekonstatējot cilvēktiesību ierobežojuma būtiskumu, atzīts, ka pavēle ir uzskatāma par tiesisku, spēkā esošu un saistošu. Pārsūdzētais lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.

Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likuma (turpmāk – Dienesta gaitas likums) 12.pants neparedz pārcelšanas gadījumā uzklausīt ierēdņa viedokli.

Tas nozīmē, ka pieteicēja viedokļa uzklausīšana izskatāmajā gadījumā nebija nepieciešama. Amats, uz kuru pieteicējs pārcelts, atbilst viņa izglītībai, kvalifikācijai un profesionālajām iemaņām. /amats/ un /amats/ amata pienākumi ir saistīti ar darba vadīšanu un kontroli. Abiem amatiem ir vienāda amatu saime, kas no dienesta gaitas viedokļa pielīdzina šos amatus, kā arī pieteicējam ir saglabāta iepriekš noteiktā mēnešalga. Pieteicējs pārcelts dienesta pienākumu pildīšanai uz citu Valsts policijas struktūrvienību Rīgas pilsētas ietvaros, kas atrodas tikai dažu kilometru attālumā no iepriekšējās dienesta vietas. Tādējādi pieteicējs var sasniegt jauno dienesta vietu relatīvi līdzīgā laikā.

Minētie apstākļi nerāda būtisku cilvēktiesību pārkāpumu attiecībā uz darba vietas fizisko pieejamību un mēnešalgas saglabāšanu. Līdz ar to atzīstams, ka pavēle daļā par pieteicēja pārcelšanu citā amatā ir Valsts policijas iekšējs lēmums un nav vērtējama administratīvā procesa ietvaros.

[2] Pieteicējs, uzskatot, ka pavēle būtiski aizskar viņa cilvēktiesības, Administratīvajā rajona tiesā iesniedza pieteikumu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītiem argumentiem.

[2.1] Pieteicēja viedoklis pirms pavēles izdošanas netika uzklausīts un izvērtēts.

Pavēles saturs neļauj pārliecināties par to, kā tieši pieteicēja pārcelšana sekmēs dienesta intereses un nodrošinās efektīvu dienesta pienākumu izpildi. Pieteicējs netika informēts par /amats/ /datums/ziņojuma (turpmāk – ziņojums) saturu. Pieteicējs nebija ziņojuma sagatavotāja pakļautībā. Pieteicējam netika izskaidrota pavēles lietderība, patiesais pamatojums, saistība ar dienesta interesēm un dienesta pienākumu izpildes efektivizēšanu.

[2.2] Pieteicējs ir pazemināts amatā, tātad atbilstoši Dienesta gaitas likuma 12.panta pirmās daļas 9.punktam pieteicējam piemērots disciplinārsods. Līdz ar to pavēle ir prettiesiska un atceļama.

[2.3] Amatpersonas pārcelšana no /amats/ amata uz /amats/ amatu pati par sevi nevar tikt atzīta par atbilstošu amatpersonas izglītībai, kvalifikācijai un profesionālajām iemaņām. Pieteicējs jau vairāk kā 13 gadus ir ieņēmis /amats/ amatus Valsts policijā.

Pieteicēja pārcelšana nevar sekmēt dienesta intereses un veicināt dienesta pienākumu izpildes efektivitāti, bet tieši otrādi var izraisīt amatpersonas motivācijas samazināšanos un iepriekš gūto iemaņu un prasmju zaudēšanu. Tas savukārt var ietekmēt darba rezultātus un radīt amatpersonas neapmierinātību ar sevi un darba vietu.

Attiecībā uz 12.2.1.amata saimē, /līmenis/ līmenī ietilpstošo /amats/ amatu Ministru kabineta 2016.gada 13.decembra noteikumi Nr.810 „Noteikumi par Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm amatu klasifikāciju" (turpmāk – noteikumi Nr.810) paredz, ka amatam noteiktā augstākā speciālā dienesta pakāpe ir /pakāpe/, kas ir zemāka kā pieteicēja speciālā dienesta pakāpe.

Valsts policijas amatpersonai, kura ieņem /amats/ amatu, nepieciešamības gadījumā jāpilda /amats/ pienākumi. Turklāt pieteicējam jaunajā dienesta vietā nav neviena padotā.

[2.4] Pieteicēja ieskatā, lai pārcelšanu pamatotu ar dienesta interesēm un dienesta pienākumu izpildes efektivizēšanu, jākonstatē, ka pieteicēja līdzšinējā amata pienākumu izpilde nav bijusi efektīva. Pieteicējs skaidro, ka laikā, kad viņš pildīja /amats/ amata pienākumus, iecirkņa darba rezultāti bijuši vērā ņemami, viņš vairākkārtīgi apbalvots un novērtēts ar rezultātu „atbilst ieņemamajam amatam".

[2.5] Iepriekšējā atalgojuma un sociālo garantiju saglabāšanas sakarā ir jāvērtē pavēles lietderība plašākā kontekstā. Šāda pieeja, kad amatpersonas no /amats/ amatiem tiek pārceltas uz zemāka līmeņa amatiem, saglabājot viņiem iepriekšējo, /amats/ amatam noteikto atalgojumu, liecina par iespējamo valsts budžeta līdzekļu izšķērdēšanu, faktiski maksājot amatpersonām viņu amatam neatbilstošu (paaugstinātu) atalgojumu.

[2.6] Pieteicējs pārcelts no dienesta vietas /adrese/, uz dienesta vietu /adrese/. Konkrētajā gadījumā bija izvērtējama pārcelšanas ietekme uz pieteicēja cilvēktiesībām brīvi izvēlēties dzīvesvietu un tiesībām uz privāto un ģimenes dzīvi.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas spriedumu pieteikums noraidīts. Spriedums pamatots šādi.

[3.1] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs ir Valsts policijas amatpersona, tātad iestādei īpaši pakļauta persona.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 1.panta trešajā daļā noteikto administratīvais akts ir arī lēmums par amatpersonas vai iestādei īpaši pakļautas personas tiesiskā statusa nodibināšanu, maiņu, izbeigšanu un šīs personas disciplināro sodīšanu, kā arī cits lēmums, ja tas būtiski ierobežo amatpersonas vai iestādei īpaši pakļautas personas cilvēktiesības.

Konkrētajā gadījumā pieteicēja pārcelšana pamatota ar Dienesta gaitas likuma 12.panta pirmās daļas 1.punktu, kas nozīmē, ka pieteicējs ir pārcelts dienesta interesēs, lai nodrošinātu efektīvu dienesta pienākumu izpildi.

Atbilstoši Senāta norādītajam dienesta vajadzība ir tāda personiska nepieciešamība, kuru noteic publiskās pārvaldes vispārīgie organizatoriskie mērķi un konkrētās pārvaldes jomas sevišķie organizatoriskie mērķi. Pārcelšana var būt nepieciešama, lai reaģētu uz personāla vajadzību noteiktā pārvaldes jomā, pārceļamās personas speciālām prasmēm, kas nepieciešamas citā dienesta vietā, nepietiekamu dienesta pienākumu izpildījumu iepriekšējā dienesta vietā un tamlīdzīgi. Kura dienestpersona ir pārceļama, nav dienesta nepieciešamības jautājums, bet gan izvēles brīvības jautājums. Dienesta vadībai izlietojot izvēles brīvību, dienestpersonai jārēķinās ar neērtībām, kas saistītas ar pārcelšanu citā dienesta vietā. Vienīgi būtiski personiski iemesli vai ārkārtējas ciešanas, kas veido būtisku cilvēktiesību aizskārumu, var būt šķērslis pārcelšanai. Dienesta vajadzība ir nenoteikts tiesību jēdziens, kura satura piepildīšanas pareizība gan no faktu, gan tiesību viedokļa ir pakļauta administratīvās tiesas kontrolei. Vienlaikus tiesa ir ierobežota iestādes dienesta vajadzības novērtējuma pārbaudē (*Senāta 2014.gada 7.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-16/2014, A420372012, 6.punkts*).

Tiesai ir pienākums katrā konkrētā gadījumā izvērtēt, vai pārcelšanas procedūra vai tās rezultāts būtiski ietekmē dienesta personas cilvēktiesības.

[3.2] Vērtējot Dienesta gaitas likuma 12.panta pirmo un septīto daļu, Senāts ir atzinis, ka amatpersonas pārcelšanu citā amatā dienesta interesēs līdz trim gadiem paredz likums, turklāt vienota dienesta gaita pieļauj amatpersonu pārcelt citā amatā, tā nodrošinot efektīvāku dienesta pienākumu izpildi, kā arī veicinot amatpersonas kvalifikācijas paaugstināšanu (sk. *Senāta 2010.gada 28.jūnija spriedumu lietā Nr.SKA-381/2010, A42504908*). Dienesta attiecību pamatbūtība ir tāda, ka amatpersonai nav subjektīvu tiesību uz tās amatu, bet gan uz dienestu (sk. *turpat, 15.punkts*). Minēto pamatoti pārsūdzētajā lēmumā atzinusi arī ministrija.

Tāpat ministrija ir pārbaudījusi visas pazīmes, kas var liecināt, vai ar pārcelšanu ir būtiski aizskartas amatpersonas cilvēktiesības: 1) amatpersonas viedokļa uzklausīšana un izvērtēšana pirms lēmuma par pārcelšanu pieņemšanas (personas neuzklausīšana pirms to skaroša lēmuma pieņemšanas būtu pretēja ar cilvēktiesībām uz cilvēka cieņas aizsardzību); 2) amata, uz kuru amatpersona pārcelta, atbilstība ierēdņa izglītībai, kvalifikācijai un profesionālajām iemaņām (saistīta ar Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 101.pantā noteiktajām tiesībām pildīt valsts dienestu un 106.pantā nostiprinātajām ikviena pamattiesībām brīvi izvēlēties nodarbošanos un darbavietu atbilstoši savām spējām un kvalifikācijai; pārcelšana amatā, par kuru zināms, ka amatpersonai nav kvalifikācijas tā veikšanai, būtu līdzvērtīga atlaišanai no dienesta); 3) iepriekšējā atalgojuma un sociālo garantiju saglabāšana (saistīta ar cilvēktiesībām uz īpašumu); 4) darbavietas fiziskā pieejamība (aktuāla, ja pārceļ uz citu apdzīvotu vietu; var ietekmēt cilvēktiesības brīvi izvēlēties dzīvesvietu un tiesības uz privāto un ģimenes dzīvi) (sal. *Senāta 2009.gada 27.februāra lēmuma lietā Nr.SKA-123/2009, A42275005, 11.punkts*).

[3.3] Tiesa secināja, ka ministrija, izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, ir vērtējusi viņa norādītos argumentus. Savukārt Valsts policija ir sniegusi pieteicējam skaidrojumu 2023.gada 18.oktobra atbildē Nr.20/CAnos/63278 (*lietas 42.-44.lapa*). Tiesa piekrita ministrijas norādītajam, ka Dienesta gaitas likuma 12.pantā nav ietverta obligāta prasība uzklausīt amatpersonas viedokli pirms pārcelšanas amatā saskaņā ar Dienesta gaitas likuma 12.panta pirmās daļas 1.punktu. Tā kā pieteicēja piekrišana konkrētajā gadījumā nebija nepieciešama, pieteicēja neuzklausīšana pirms pavēles izdošanas pati par sevi nav uzskatāma par būtisku cilvēktiesību pārkāpumu. Turklāt pieteicēja viedokli ir noskaidrojusi un pavēles tiesiskumu ir pārbaudījusi ministrija.

[3.4] Tiesa nekonstatēja pārkāpumus atbildētājas pusē pieaicināto iestāžu sagatavotajos dokumentos, jo tie kopsakarā noteic konkrētu amatu, kurā pieteicējs tiek pārcelts.

Ziņojumā norādīts, ka Eiropas Savienības Strukturālo reformu atbalsta programmas projekta „Iekšlietu nozares iestāžu darbības efektivitātes paaugstināšana Latvijā" 1.posma (SRAP1) rekomendāciju ieviešanas pasākumu īstenošanai, pamatojoties uz Valsts policijas 2023.gada 25.aprīļa pavēli Nr.2265 „Par grozījumiem Valsts policijas struktūrvienību pavēlēs „Par amata vietu saraksta apstiprināšanu'", ar /datums/tika izveidota Valsts policijas /pārvalde/.

Lai pilnveidotu un attīstītu Valsts policijas darba organizāciju, nepieciešams īstenot vienotu, mūsdienīgu, efektīvu personāla vadības politiku iestādē, lai ar kvalificētiem, profesionāliem, kompetentiem un motivētiem darbiniekiem nodrošinātu iestādes augstas darbības efektivitātes sasniegšanu un darba organizācijas pilnveidošanu, veicinātu nodarbināto attīstību un noturēšanu iestādē, nodrošinātu tiesisku, atbildīgu un efektīvu iestādes darbību. Ņemot vērā Valsts policijas /pārvalde/ restrukturizācijas uzdevumus un mērķus, ir nepieciešams risināt jautājumu par restrukturizētas struktūrvienības nokomplektēšanu ar jomas speciālistiem, tādējādi nodrošinot efektīvu dienesta pienākumu izpildi Valsts policijai noteikto mērķu sasniegšanā.

Minētajā ziņojumā ierosināts izvērtēt iespēju saskaņā ar Dienesta gaitas likuma 12.panta pirmās daļas 1.punktu pārcelt dienesta interesēs uz trīs gadiem pieteicēju Valsts policijas /amats/ amatā, saglabājot iepriekš noteikto mēnešalgu.

Pavēlē ir norādīts konkrēts amats, kurā nolemts pieteicēju pārcelt dienesta interesēs uz noteiktu laiku, lai nodrošinātu efektīvu dienesta pienākumu izpildi. Ziņojums nesatur atsauci uz konkrēto amatu, uz kuru plānots pieteicēju pārrotēt.

No tiesas sēdē sniegtajiem atbildētājas pusē pieaicināto iestāžu pārstāvju paskaidrojumiem izriet, ka ministrija informāciju par konkrēto amatu pieteicējam nepārbaudīja, jo minētais jautājums ir Valsts policijas priekšnieka kompetencē. Savukārt Valsts policijas priekšnieka parakstītā pavēle par pieteicēja pārcelšanu, pamatojoties uz ziņojumā norādīto, konkretizē pieteicēja amatu – Valsts policijas /amats/ amatā (spriedumā kļūdaini ierakstīts /amats/ amatā, *apgabaltiesas piezīme*).

[3.5] No Valsts policijas /amats/ amata apraksta (*lietas 36.-37.lapa*) 5.punktā noteiktajiem /amats/ pienākumiem, vērtējot tos kopsakarā ar Valsts policijas /amats/ amata apraksta (*lietas 38.-40.lapa*) 5.punktā noteiktajiem /amats/ amata pienākumiem, kā arī vērtējot noteikumos Nr.810 norādītos amata pienākumus, tiesa konstatēja, ka daļa no amata aprakstos uzskaitītajiem pienākumiem pilnībā pārklājas.

Tiesa atzina, ka var piekrist pieteicējam tiktāl, ka /amats/ amats nav /amats/ amats nodaļā, salīdzinot ar /amats/ amatu, tomēr tas paredz veikt pietiekami daudz vadības funkciju, kā arī padoto uzraudzību.

Saskaņā ar Valsts policijas 2023.gada 23.februāra pavēles Nr.1009 „Par Valsts policijas teritoriālo pārvalžu struktūrvienību grupu darbību" (turpmāk – pavēle Nr.1009, *lietas 41.lapa*) 1. un 2.punktā noteikto, lai veicinātu Valsts policijas darbības efektivitātes paaugstināšanu un nodrošinātu uz taisnīgiem un vienveidīgiem principiem balstītu darba slodzi, kā arī radītu priekšnosacījumus amatpersonu kvalitatīvai dienesta uzdevumu izpildei, fiksējot teritoriālās pārvaldes struktūrvienības grupas sastāvā vakantas amata vietas virs 50 %, kuras pārskatāmā laika periodā nav nokomplektējamas, veikt grupu apvienošanu teritoriālās pārvaldes struktūrvienības ietvaros, integrējot mazskaitlīgāko grupu citu grupu sastāvā.

Integrētās grupas /amats/ resurss pilnā apmērā tiek novirzīts teritoriālās pārvaldes struktūrvienības tiešo funkciju veikšanai. Struktūrvienība (grupa) tiek atjaunota, ja amatpersonu skaits grupā tiek nokomplektēts virs 50 % no noteiktā amatu vietu skaita, atbilstoši definētajiem kritērijiem. Teritoriālās pārvaldes struktūrvienībai nodrošināt grupu vadības principa ievērošanu, kas paredz /amats/ pildīt struktūrvienības tiešās funkcijas ne mazāk kā 50 % apmērā, atlikušo darba laiku veltot vadības funkciju nodrošināšanai.

Lietā nav strīda, ka minētā kārtība pieteicējam skaidrota Valsts policijas 2023.gada 18.oktobra atbildē Nr.20/CAnos/63278 (*lietas 42.-44.lapa*).

Tāpat tiesas sēdē noskaidrots, ka pieteicēja vadībā no /datums/ strādā četru /amats/ grupa, tātad lietas izskatīšanas dienā teritoriālās pārvaldes struktūrvienības grupa bija nokomplektēta, kas paredz grupas /amats/ pildīt struktūrvienības tiešās funkcijas ne mazāk kā 50 % apmērā, atlikušo darba laiku veltot vadības funkciju nodrošināšanai.

[3.6] Tiesa atzina par pamatotu iestāžu argumentu, ka pieteicējam ir tiesības uz dienestu, bet nav tiesības uz konkrētu amatu. Tas, ka pieteicējs ir pārcelts citā amatā, nenozīmē, ka pieteicējam ir piemērots disciplinārsods. Proti, pieteicējs nav pazemināts amatā piemērota disciplinārsoda dēļ, bet pārcelts uz noteiktu laiku. Pārcelšanas aspektā ir svarīgi tas, lai pieteicējs objektīvi spētu attiecīgā amata pienākumus izpildīt, proti, lai pieteicēja izglītība, kvalifikācija un profesionālās iemaņas būtu atbilstošas. Konkrētajā gadījumā nav konstatējams, ka pieteicējs objektīvi nespētu pildīt /amats/ amata pienākumus.

Piemēram, vērtējot pieteicēja apgalvojumu, ka viņa izglītība, kvalifikācija un profesionālās iemaņas neatbilst Valsts policijas /amats/ amatam, secināms tieši pretējais. Pieteicējs ieguvis profesionālā maģistra grādu krimināltiesībās un jurista kvalifikāciju, turklāt iepriekšējā amatā pieteicēja funkcijas bija saistītas ar /pienākumi/. No abiem amata aprakstiem izriet, ka pieteicēja amata saime un līmenis nemainās, kas no dienesta gaitas viedokļa šos amatus pielīdzina. Tāpat pieteicēja amata atlīdzība un sociālās garantijas palikušas nemainīgas.

No abiem amatu aprakstiem redzams, ka amata pildīšanai nepieciešamais izglītības līmenis, izglītības tematiskā joma un izglītības programmas grupa ir identiska, prasot akadēmisko vai otrā līmeņa profesionālo augstāko izglītību kā /amats/, tā /amats/. Salīdzinot amata aprakstā minētās izglītības tematiskās jomas un to kodus, tie ir vienādi, kā arī izglītības programmu grupas un to kodi pilnībā sakrīt abiem amatiem, arī amatam nepieciešamās un vērtējamās kompetences ir identiskas abiem amatiem, nemainās arī speciālās atļaujas kategorija pieejai valsts noslēpuma objektiem.

Tādējādi tiesa atzina, ka pieteicējs ir kvalificēts savas jomas speciālists, kurš spēj nodrošināt arī jauno /amats/apmācību, uzraudzību, kontroli, padotībā esošo /amats/ vadību. Turklāt pieteicēja amatā pārcelšanas mērķis no iestādes puses ir skaidri definēts, konkrēti, lai pilnveidotu un attīstītu Valsts policijas darba organizāciju, nepieciešams īstenot vienotu, mūsdienīgu, efektīvu personāla vadības politiku iestādē, lai kvalificētiem, profesionāliem, kompetentiem un motivētiem darbiniekiem nodrošinātu iestādes augstas darbības efektivitātes sasniegšanu un darba organizācijas pilnveidošanu, veicinātu nodarbināto attīstību un noturēšanu iestādē, nodrošinātu tiesisku, atbildīgu un efektīvu iestādes darbību. Pieteicēja dienesta pakāpe – /pakāpe/ – nav šķērslis veikt /amats/ pienākumus.

Kā to tiesas sēdē pamatoti skaidroja Valsts policija, amatpersonu pārcelšanas mērķis ir efektivizēt Valsts policijas darba organizāciju, lai noteiktā situācijā jebkurš spētu pieslēgties un veikt Valsts policijas funkcijas uzdevumu izpildē, pārzinot darba specifiku, sākot no Valsts policijas priekšnieka, beidzot ar inspektoru, ja rodas nepieciešamība. Līdz ar to ministrija papildus ir izvērtējusi arī pavēles izdošanas nepieciešamību. Valsts policijas pārstāve tiesas sēdē paskaidroja, ka tieši pieteicēja zināšanas un prasmes ir novērtētas, pārceļot viņu citā amatā. Pieteicējs, kā arī jebkura cita dienestā esoša persona, nevar paļauties, ka rotācija nenotiks, ka konkrēts amats tiks saglabāts, īpaši pie apstākļa, ka iepriekšējo amatu pieteicējs arī ieņēma uz laiku līdz trīs gadiem. Var piekrist pieteicēja argumentam, ka pieteicējs pārcelts amatā, kas nav tieši līdzvērtīgs /amats/ amatam. Vienlaicīgi tiesību normas nenoteic amatpersonas ar speciālajām dienesta pakāpēm pārcelšanu identiskā, līdzvērtīgā amatā, bet gan citā vakantā amatā, ņemot vērā attiecīgajam amatam noteiktās prasības, kas pieteicēja gadījumā ir ievērots, turklāt tiesību normas paredz saglabāt amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi tiesības atgriezties iepriekšējā vai līdzvērtīgā amatā.

Nosakot amatu atbilstību un līdzvērtīgumu, ir jāvērtē amata līmenis atbilstoši noteikumiem Nr.810. No minētajiem noteikumiem izriet, ka pieteicēja amats neietekmē viņa tiesības saņemt piemaksu par speciālo dienesta pakāpi. Līdz ar to tiesa atzina, ka pieteicējam būtiskas cilvēktiesības nav aizskartas, jo pārcelšanas ietvaros ir saglabāta gan pieteicējam iepriekš noteiktā darba samaksa, gan ņemta vērā pieteicēja izglītība, kvalifikācija un pieredze, lai nodrošinātu dienesta mērķu sasniegšanu, bet citā amatā.

[3.7] Tiesa nepiekrita pieteicēja argumentam, ka izskatāmās lietas ietvaros nav ievērotas pieteicēja tiesības brīvi izvēlēties dzīvesvietu un tiesības uz privāto un ģimenes dzīvi. Pieteicējs pārcelts no dienesta vietas /adrese/, uz dienesta vietu /adrese/. Savukārt pieteicēja dzīvesvietas adrese ir norādīta /adrese/. No minētiem faktiem secināms, ka pieteicējam ir nodrošināta darba vietas fiziskā pieejamība Rīgā, tas ir, vienas pilsētas ietvaros. Turklāt, kaut arī šim apstāklim nav būtiskas nozīmes lietā, salīdzinot pieteicēja ceļa maršrutu no dzīvesvietas līdz darbam, konstatējams, ka tas būtiski neatšķiras, konkrēti, atbilstoši *google.com/maps*, lai nokļūtu /adrese/, jānobrauc /skaits/ km, ko var veikt vidēji /skaits/ minūtēs. Savukārt, lai nokļūtu /adrese/ no pieteicēja dzīvesvietas, jāveic /skaits/ km, ko var veikt /skaits/ minūtēs. Tādējādi tiesa nekonstatēja, ka pieteicēja tiesības nokļūt daba vietā būtu būtiski mainījušās vai tas atstātu būtisku ietekmi uz pieteicēja tiesībām brīvi izvēlēties dzīvesvietu un tiesībām uz privāto un ģimenes dzīvi.

[3.8] Tiesa secināja, ka pieteicēja pārcelšanas rezultātā tiek sasniegti divi dienesta interesēm pamatoti mērķi. Pirmkārt, pārcelšanas rezultātā atrisināts jautājums par jaunas struktūrvienības nokomplektēšanu. Otrkārt, pieteicēja zināšanas un pieredze būtu ieguldījums Valsts policijas /nodaļa/ darba efektivitātē. Līdz ar to secināms, ka dienesta vajadzības pamatā pieteicēja rotācijai ir bijis mērķis efektivizēt dienesta darbu. Tātad pavēle nav bijusi patvaļīga, un tā nav būtiski ietekmējusi pieteicēja cilvēktiesības.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz pieteikumu apmierināt, minot pieteikumā izteiktos argumentus un papildus norādot turpmāko.

[4.1] Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 28.maija noteikumiem Nr.288 „Fiziskās sagatavotības prasības Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm" (turpmāk – noteikumi Nr.288) pieteicējam jaunajā amatā ir stingrākas fiziskās sagatavotības prasības, jo mainījusies amatu grupa.

Pieteicējam jaunajā amatā ir nepieciešams kārtot ieskaiti speciālā fiziskā sagatavotībā (tuvcīņā), kas /gadi/ laikā /amats/ amatos nebija nepieciešams. Tā rezultātā pieteicējam nepieciešams ārpus darba laika aktīvi nodarboties ar fizisko un speciālo fizisko sagatavotību (par saviem līdzekļiem), lai varētu nokārtot visas fiziskās sagatavotības prasības. Darba laikā nodarboties ar fizisko sagatavotību /Nosaukums C/ vadība atļāva vienu stundu nedēļā. Tādējādi pieteicēja pārcelšana būtiski skar arī viņa privāto dzīvi, jo paliek mazāk laika, ko veltīt ģimenei.

[4.2] Pieteicēja pārcelšanas citā amatā rezultātā tiesiskais statuss ir mainījies, jo pilnvaru un tiesību apjoms mainījies.

[4.3] Tiesas spriedumā nepatiesi norādīts, ka saskaņā ar noteikumiem Nr.810 pieteicēja pārcelšanas citā amatā rezultātā amata saime un līmenis nemainās.

[4.4] Tiesa spriedumā kļūdaini norādījusi, ka pieteicējs tika pārcelts Valsts policijas /amats/ amatā. Tāpat kļūdaini norādīts, ka pieteicējs tiesas sēdē minēja, ka vairākus mēnešus pēc viņa pārcelšanas Valsts policijas /amats/ amats bija vakants. Pieteicējs tiesas sēdē uzsvēra, ka viņa amatam līdzvērtīgs /amats/ amats /Nosaukums E/ bija vakants vairākus mēnešus, bet līdzvērtīgs /amats/ amats /Nosaukums F/ bija vakants pusgadu. Pieteicējam nebija iespējas iesniegt pierādījumus minētajam faktam, kā arī iesniegt savu kandidatūru, jo konkrētajiem amatiem netika izsludināti konkursi.

[4.5] Pieteicēja pakļautībā līdz /datums/ nebija darbinieku, viņš ar savu pieredzi/amats/ amatos veica /pienākumi/.

[4.6] Pieteicēja kā /amats/ grupā ir trīs darbinieki (viens no viņiem /datums/pārtrauca dienestu Valsts policijā), kas ir pretrunā pavēlei Nr.1009.

[5] Valsts policija paskaidrojumā par apelācijas sūdzību uzskata, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un noraidāma, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā un pirmās instances tiesas spriedumā minētajiem apsvērumiem, faktiem un ietverto argumentāciju, kā arī tiesas sēdes laikā sniegtajiem

paskaidrojumiem. Valsts policijas ieskatā pirmās instances tiesa pareizi novērtējusi lietas apstākļus un pierādījumus lietā, pareizi iztulkojusi attiecīgās materiālo un procesuālo tiesību normas.

[6] Ministrija apelācijas sūdzību neatzīst un uzskata par nepamatotu. Spriedumā norādītais pierādījumu vērtējums sniedz pilnīgu izpratni par lietas faktiskajiem apstākļiem. Spriedumā tiesa ir pamatojusi, kā ir nonākusi pie spriedumā esošajiem secinājumiem. No pieteicēja apelācijas sūdzības izriet, ka pieteicējs uztver pārcelšanu citā amatā kā pazemināšanu, ka tas aizskar viņa cieņu. Nav pamata uzskatīt, ka normatīvajos aktos noteiktā kārtībā pieteicēja pārcelšana dienesta interesēs uz noteiktu laiku amatā, kas atbilst pieteicēja izglītībai, kvalifikācijai un profesionālajam iemaņām, saglabājot atalgojumu, var būt cieņu aizskaroša.

Motīvu daļa

[7] Senāta judikatūrā ir atzīts, ka ierēdņa amata maiņa pati par sevi nav ierēdņa tiesiskā statusa maiņa, jo ierēdnim ir tiesības uz pastāvīgu civildienestu, nevis uz noteiktu amatu. Tādējādi vispārīgi atbilstoši Administratīvā procesa likuma 1.panta trešajai daļai lēmums par ierēdņa pārcelšanu nav administratīvais akts. Taču, ja lēmums par ierēdņa pārcelšanu būtiski ierobežo ierēdņa cilvēktiesības, tas ir atzīstams par administratīvo aktu (*Senāta 2017.gada 31.janvāra lēmuma lietā Nr.SKA-561/2017, A420460311, 8.punkts*).

Senāta 2009.gada 27.februāra lēmuma lietā Nr.SKA-123/2009 8.punktā ir atzīts, ka administratīvais akts ir tikai tāds attiecībā uz amatpersonu pieņemts iestādes lēmums, kas: 1) ietekmē amatpersonas tiesisko statusu; 2) paredz amatpersonas disciplināro sodīšanu; 3) būtiski ietekmē amatpersonas cilvēktiesības.

Ja nepastāv neviena no minētajām pazīmēm, tad iestādes lēmums, kas attiecas uz amatpersonu, ir iestādes iekšējs lēmums. Tādā gadījumā tas skar amatpersonu tikai kā iestādes sastāvdaļu, bet neietekmē šīs personas kā privātpersonas subjektīvās tiesības.

Pirmās instances tiesa ir pareizi identificējusi kritērijus, pēc kuriem ir jāvērtē, vai iestādes pieņemtais lēmums par ierēdņa pārcelšanu būtiski aizskar ierēdņa cilvēktiesības (*sprieduma 8.punkts*), un atbilstoši Senāta norādītajam pamatoti secinājusi, ka ar pieteicēja pārcelšanu nav būtiski aizskartas viņa cilvēktiesības, tāpēc atbilstoši Administratīvā procesa likuma 1.panta trešajai daļai šāds iestādes lēmums par pieteicēja pārcelšanu nav uzskatāms par administratīvo aktu, kam Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pilnībā pievienojas.

Pirmās instances tiesa pamatoti izskatāmajā lietā pieteikumu noraidīja, nevis izbeidza tiesvedību lietā, atsaucoties uz Senāta judikatūrā atzīto, ka gadījumā, ja cilvēktiesību ierobežojuma būtiskumu tiesa var novērtēt, tikai noskaidrojot un izvērtējot visus lietas apstākļus pēc būtības, tiesas nolēmums lietā atbilstoši Administratīvā procesa likuma 246.panta pirmajai daļai taisāms sprieduma veidā (*Senāta 2015.gada 20.novembra lēmuma lietā Nr.SKA-1412/2015, A420313714, 13.punkts*).

Apgabaltiesa konstatē, ka no pirmās instances tiesas pamatojuma izriet arī atbildes uz apelācijas sūdzībā izteiktajiem argumentiem. Papildus par apelācijas sūdzības argumentiem apgabaltiesa norāda turpmāko.

[8] Pieteicējs konsekventi norāda, ka viņa darba pienākumi apliecina, ka viņš pārcelšanas rezultātā faktiski ticis pazemināts amatā, jo pirms tam vairāk kā /gadi/ strādājis /amats/ amatos Valsts policijā, bet šobrīd pilda /amats/ pienākumus, to pamatojot ar dienesta interesēm. Turklāt pieteicēja pakļautībā līdz /datums/ nebija darbinieku, savukārt šobrīd pieteicēja kā /amats/ grupā ir trīs darbinieki, kas ir pretrunā pavēlei Nr.1009.

Apgabaltiesa konstatē, ka ziņojums satur konkrētu pamatojumu pieteicēja pārcelšanai citā amatā dienesta interesēs. Ziņojumā norādīts uz nepieciešamību nodrošināt Valsts policijas /pārvalde/, kas izveidota Eiropas Savienības Strukturālo reformu atbalsta programmas projekta „Iekšlietu nozares iestāžu darbības efektivitātes paaugstināšana Latvijā" pirmā posma (SRAP-1) rekomendāciju ieviešanas pasākumu īstenošanai, funkcionalitāti, tostarp risināt jautājumu par restrukturizētas struktūrvienības nokomplektēšanu ar jomas speciālistiem, tādējādi nodrošinot efektīvu dienesta pienākumu izpildi Valsts policijai noteikto mērķu sasniegšanā (*lietas 34.-35.lapa*).

Atbilstoši Valsts policijas sniegtajam skaidrojumam, pamatojoties uz pavēles Nr.1009 1.punktu un sakarā ar pastāvošo 50 % amatpersonu skaita trūkumu struktūrvienībā, pieteicējs tika integrēts /grupa/, un viņa kā /amats/ resurss tika novirzīts struktūrvienības tiešo funkciju veikšanai.

Tāpat /grupa/ izveidošana Valsts policijas /nodaļa/ būs iespējama, ja amatpersonu skaits grupā tiks nokomplektēts virs 50 % no noteiktā amatu vietu skaita. Saskaņā ar pavēli Nr.1009, lai pieteicējs vadītu atsevišķu /amats/ grupu, ir nepieciešams piesaistīt vismaz sešas /Nosaukums A/ amatpersonas. Atbilstoši faktiskajai situācijai struktūrvienībā ir deviņi /amats/, no kuriem viena amatpersona atrodas ilgstošā prombūtnē. Trūkstošo darbinieku skaits sastāda deviņas amatpersonas, tādējādi kopējais vakanto amata vietu skaits ir 50 % (*lietas 41.-44.lapa*).

Apgabaltiesas vērtējumā no pavēles Nr.1009 1.punktā sniegta pamatojuma secināms, ka pieteicēja pārcelšanas citā amatā pamatā ir bijuši objektīvi apstākļi.

Atbilstoši pirmās instances tiesas sēdē noskaidrotajam pieteicēja vadībā no /datums/ strādāja četru /amats/ grupa. Ievērojot, ka atbilstoši pieteicēja apelācijas sūdzībā norādītajam viņa kā /amats/ grupā ir trīs darbinieki (saskaņā ar Valsts policijas norādīto tiešā pakļautībā ir četri darbinieki un grupas likvidācija nav plānota, bet jāņem vērā personālsastāva rotācijas faktoru, kas var ietekmēt grupas dalībnieku skaitu (*lietas 147.lapa*)), pieteicējam atbilstoši pavēles Nr.1009 2.punktā noteiktajam arī šobrīd ir iespēja pildīt struktūrvienības tiešās funkcijas ne mazāk kā 50 % apmērā, atlikušo darba laiku veltot vadības funkciju nodrošināšanai.

Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti konstatēja, ka pieteicējs nav pazemināts amatā piemērota disciplinārsoda dēļ, bet pārcelts uz noteiktu laiku. Pieteicēja pārcelšanas rezultātā tiek sasniegti divi ar dienesta interesēm pamatoti mērķi, kas norādīti arī pārsūdzētajā lēmumā, proti, atrisināts jautājums par jaunas struktūrvienības nokomplektēšanu, kā arī pieteicēja zināšanas un pieredze vērtējama kā ieguldījums Valsts policijas /nodaļa/ darba efektivitātē.

Kā to pirmās instances tiesas sēdē norādījis pats pieteicējs, problēmu ar pienākumu izpildi viņam nav (*tiesas sēdes protokols 00.11.45-00.11.53, lietas 90.lapas otra puse*). Ievērojot, ka ar pieteicēja pārcelšanu nav būtiski aizskartas viņa cilvēktiesības, pieteicēja stāvoklis ar pārcelšanu nav ticis pasliktināts.

Pieteicēja viedoklis, ka amatpersonas, kura ilgstoši ir ieņēmusi /amats/ amatus Valsts policijā un šajā laikā apguvusi un attīstījusi attiecīgo /amats/ amatu pienākumu izpildei nepieciešamās prasmes, pārcelšana /amats/ amatā ir atzīstama par neatbilstošu amatpersonas izglītībai, kvalifikācijai un profesionālajām iemaņām, nav pamatots. Ministrija paskaidrojumā par apelācijas sūdzību norāda, ka kaut /amats/ amats nav /amats/ amats salīdzinot to ar /amats/ amatu, bet tas paredz veikt pietiekami daudz vadības funkciju, kā arī padoto uzraudzību.

Izskatāmajā lietā vērā ņemama Senāta judikatūrā nostiprināta atziņa, ka Valsts dienesta attiecībās amatpersonai nav subjektīvu tiesību prasīt ieņemt valsts pārvaldē kādu konkrētu amatu, bet gan tai ir tiesības uz valsts dienestu. Līdz ar to šādu tiesisku attiecību pamatā valstij ir plašas iespējas vienpusēji noteikt ar dienesta gaitu saistītos jautājumus, tostarp atbilstoši dienesta interesēm pārcelt amatpersonu citā amatā un mainīt tās pienākumus (*Senāta 2019.gada 31.janvāra lēmuma lietā Nr.SKA-953/2019, ECLI:LV:AT:2019:0131.A420160818.7.L, 7.punks*). Par acīmredzamu vēršanos pret pieteicēju ar pārcelšanu būtu pamats runāt, piemēram, situācijā, kad persona tiek pārcelta uz tādu dienesta vietu, kuru iestāde paredzējusi likvidēt

(*Senāta 2017.gada 15.augusta lēmuma lietā Nr.SKA-1251/2017, 670008517, 6., 7.punkts*) u.tml. apstākļi (*Senāta 2023.gada 22.decembra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-534/2023, ECLI:LV:AT:2023:1222.A420281821.9.L, 6.punkts*), kas izskatāmajā gadījumā nav konstatējami. Turklāt tiesa lietās, kas attiecas uz iestādes iekšējo darba organizāciju, nevar iestādes vietā izdarīt apsvērumus par lietderīgāko risinājumu no iestādes efektīvas funkcionēšanas viedokļa (*turpat, 6.punkts*).

[9] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pieteicējam jaunajā amatā noteiktas stingrākas fiziskās sagatavotības prasības un, ievērojot, ka darba laikā nodarboties ar fizisko sagatavotību vadība atļāva vienu stundu nedēļā, pieteicēja pārcelšana būtiski skar viņa privāto dzīvi.

Apgabaltiesa konstatē, ka pieteicēja argumentu par amata pildīšanai nepieciešamo fizisko sagatavotību, kas izvirzīts vienīgi apelācijas instancē, apliecina amatu apraksta 8.^{1} un 8.^{2}punktā norādītais, ka /amats/ amata pildīšanai nepieciešama fiziskā sagatavotība saskaņā ar prasībām /amats/ grupai un speciālā fiziskā sagatavotība (*lietas 36.-40.lapa*).

Atbilstoši Senāta atzītajam vienīgi būtiski personiski iemesli vai ārkārtējas ciešanas, kas veido būtisku cilvēktiesību aizskārumu, var būt šķērslis pārcelšanai (sk. *Senāta 2014.gada 7.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-16/2014, A420372012, 6.punkts*), kas konkrētajā gadījumā nav konstatējams. Apgabaltiesai nav šaubu, ka pieteicēja fiziskajai sagatavotībai, esot valsts amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, jāatbilst noteikumos Nr.288 minētajām fiziskās sagatavotības prasībām, tomēr apstāklis, ka pieteicējam ārpus darba laika aktīvi jānodarbojas ar fizisko un speciālo fizisko sagatavotību, to pamatojot vienīgi ar iespējām mazāk laika veltīt ģimenei, nav uzskatāms par būtisku cilvēktiesību aizskārumu un nevar mainīt iestādes pieņemtā lēmuma tiesisko dabu. Atbilstoši pieteicēja tiesas sēdē un apelācijas sūdzībā norādītajam pieteicējs arī iepriekš, pirms pārcelšanas, savienoja mācības ar darbu, neskatoties uz to, ka pieteicējam ir ģimene, kurā aug /skaits/ mazi bērni (*tiesas sēdes protokols 00.12.27-00.12.33, lietas 90.lapas otra puse*). Minētais apliecina, ka pieteicējam situācija, kad dienesta vajadzībām ir jāvelta laiks paša pilnveidošanai, nav neierasta un nav uzskatāma par būtisku cilvēktiesību aizskārumu. Tāpat norādāms, ka pieteicējs neatsaucās uz medicīniskām indikācijām, kas neļautu viņam sasniegt amata pildīšanai nepieciešamo fizisko sagatavotību.

[10] Apelācijas sūdzībā argumentēts, ka pirmās instances tiesas spriedumā nepatiesi norādīts, ka saskaņā ar noteikumiem Nr.810 pieteicēja pārcelšanas rezultātā amata saime un līmenis nemainās, kā arī tas, ka pieteicējs tika pārcelts Valsts policijas /amats/ amatā.

Pārbaudot minēto argumentu pamatotību, apgabaltiesa konstatē turpmāko. Lietā pierādīts, ka pieteicējs ar pavēli pārcelts Valsts policijas /amats/ amatā, nosakot 12.2.1.amata saimi, /līmenis/ līmeni un 8.mēnešalgu grupu, saglabājot iepriekš noteikto mēnešalgu, vienlaikus atbrīvojot viņu no Valsts policijas /amats/ amata (*lietas 35.lapa*). Gan Valsts policijas /amats/, gan Valsts policijas /amats/ amata apraksta (*lietas 36.-40.lapa*) 3.punktā noteikta 12.2.1.amata saime, savukārt amata līmenis attiecīgi – /līmenis/, kas, kā to pamatoti norādījis pieteicējs, atšķiras.

Pirmās instances tiesa, identificējot un vērtējot abu iepriekš minēto amatu aprakstus, kā arī konkrēti norādot un vērtējot noteikumos Nr.810 norādītos amata pienākumus (12.2.1.amata saimē ietilpstošo /amats/ amatu un /amats/ amatu), pamatoti atzinusi, ka pieteicēja būtiskas cilvēktiesības nav aizskartas, jo pārcelšanas ietvaros pieteicējam ir saglabāts iepriekšējais atalgojums un sociālās garantijas, par ko lietā nav strīda un pieteicējs to ir apliecinājis (*tiesas sēdes protokols 00.24.56-00.25.15, lietas 90.lapas otra puse*). Savukārt amats, uz kuru pieteicējs pārcelts, vislielākajā pakāpē atbilst pieteicēja izglītībai, kvalifikācijai (pieteicējs /Nosaukums D/ ieguvis profesionālā maģistra grādu krimināltiesībās un jurista kvalifikāciju (*lietas 51.lapa*)). Turklāt Dienesta gaitas likuma 12.panta sestā un septītā daļa garantē amatpersonai tiesības saglabāt iepriekšējā amatā noteikto mēnešalgu, kas izskatāmajā gadījumā attiecībā uz pieteicēju arī tika izpildīts, un atgriezties iepriekšējā vai līdzvērtīgā amatā.

Apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa pieļāvusi pārrakstīšanās kļūdu, sprieduma motīvu daļā norādot, ka pieteicējs tika pārcelts Valsts policijas /amats/ amatā. Tomēr tam, ņemot vērā iepriekš norādīto, nav ietekmes uz pirmās instances tiesas sprieduma tiesiskumu. Administratīvā procesa likuma 260.panta pirmajā daļā ir paredzētas procesa dalībnieka tiesības lūgt tiesu izlabot nolēmumā pārrakstīšanās kļūdu. Pieteicējs kā procesa dalībnieks šīs tiesības neizmantoja minētajā tiesību normā paredzētajā kārtībā, un arī pati tiesa šo kļūdu neizlaboja. Ievērojot, ka pirmās instances tiesas spriedums tika pārsūdzēts apelācijas kārtībā, līdz ar to tas nestājies spēkā un lieta pēc būtības ir izskatīta apelācijas instances tiesā, nebūtu attaisnojama lietas nosūtīšana pirmās instances tiesai pārrakstīšanās kļūdas labojumam.

Savukārt apelācijas sūdzībā izteiktajiem iebildumiem par to, ka pirmās instances tiesa kļūdaini norādījusi, ka pieteicējs vairākus mēnešus pēc viņa pārcelšanas Valsts policijas /amats/ amats bija vakants, nav nozīmes.

Atbilstoši pieteicēja norādītajam viņa amatam līdzvērtīgs /amats/ amats /Nosaukums E/ bija vakants vairākus mēnešus, bet līdzvērtīgs /amats/ amats /Nosaukums F/ bija vakants pusgadu. Savukārt atbilstoši pieteicēja pārstāvja norādītajam – Valsts policijā bija vakanti gan /amats/, gan /amats/ amati (*tiesas sēdes protokols 00.09.37-00.09.54, 01.40.52-01.41.03, lietas 90.lapas otra puse, 91.lapa*).

Valsts policija papildu paskaidrojumos norādīja, ka /amats/ amats nav līdzvērtīgs Valsts policijas /amats/ amatam, līdz ar ko pieteicēja kandidatūra netika vērtēta. Valsts policijas /Nosaukums F/ /amats/, /amats/ un Valsts policijas /Nosaukums F/ /amats/, /amats/ nebija vakanti. Savukārt Valsts policijas /Nosaukums E/ /amats/, /amats/ amats bija vakants no /datums/līdz /datums/. Valsts policijas /Nosaukums E/ /amats/, /amats/amats nebija vakants (*lietas 146.-147.lapa*).

Apgabaltiesai nav pamata apšaubīt šādas Valsts policijas sniegtās ziņas par faktiem, jo tiesas pārbaudes apjoms šādu lietu kategorijās ir pārliecināties, vai ar pārcelšanas faktu būtiski tiek aizskartas amatpersonas cilvēktiesības. Amatpersonas vēlme ieņemt kādu konkrētu amatu nav aplūkojama cilvēktiesību ievērošanas kontekstā.

Kā pamatoti norādījusi ministrija 2025.gada 14.februāra paskaidrojumā apgabaltiesai, dienesta intereses mainās arī īsā laika periodā, un Valsts policijai ir pienākums ātri reaģēt uz izmaiņām un pieņemt lēmumus par Valsts policijas amatpersonu pārcelšanu vai rotēšanu (*lietas 141.lapa*).

[11] Pieteicējs informē apgabaltiesu, ka Valsts policijas vadība, izmantojot dokumentu pārvaldības sistēmu Namejs, nosūtīja pirmās instances tiesas spriedumu dažādu struktūrvienību priekšniekiem un darbiniekiem, kuri nav saistīti ar lietas izskatīšanu.

Izvērtējot izvirzīto argumentu, secināms, ka minētā iestādes faktiskā rīcība ir apstrīdama atsevišķi no pārcelšanas pavēles izdošanas, jo veikta pēc lietā vērtējama administratīvā procesa iestādē noslēgšanās.

Tiesa administratīvā procesa ietvaros nerealizē vispārēju kontroli par iestāžu rīcības tiesiskumu, ja attiecīgajam prasījumam nav ievērota strīda ārpustiesas izskatīšanas kārtība.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, 329.panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. B/ pieteikumu par Iekšlietu ministrijas 2023.gada 18.septembra lēmuma Nr.1-31/2225 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesneses:

I.Kaļiņina S.Liniņa R.Paegle